

Mál nr. 376/2015**M og**

**vátryggingafélagið V1 v/ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar A
og vátryggingafélagið V2 v/ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar B.**

Árekstur á Þingvallavegi 15. ágúst 2015.**Gögn.**

1. Málskot móttengið 6. október 2015 ásamt gögnum.
2. Bréf V1 dags. 15. október 2015 ásamt gögnum.
3. Bréf V2 dags. 21. október 2015 ásamt gögnum.

Málsatvik.

Í málinu liggur fyrir ekki fyrir sameiginleg tjónstilkynning ökumanna um atvik árekstursins. M (ökumaður bifreiðar A) segist hafa ekið út af afleggjara við Mosskóga til vinstri inn á Þingvallaveg og talið sér óhætt að aka inn á veginn þar sem það hafi verið um 100 metrar í bifreið á Þingvallavegi. M telur að bifreið B hafi verið ekið á bifreið sína þegar hún var að taka hægri beygju inn á Mosfellskirkju og að það séu 58 metrar frá þeim stað sem bifreið A var ekið út á veginn að þeim afleggjara. Ökumaður bifreiðar B segir að hann hafi ekið eftir Þingvallavegi þegar bifreið A hafi verið ekið inn á veginn og fyrir bifreið B, hann hafi þá ætlað að aka til hægri inn að Mosfellskirkju til að forða árekstri við bifreið A en þá hafi þeirri bifreið verið ekið utan í hans bifreið.

V1 telur að sökum 55 metra fjarlægðar frá þeim stað sem bifreið A var ekið inn á Þingvallaveg að þeim stað sem árekstur varð hafi M sem ökumaður bifreiðar A verið búin að sinna biðskyldu sinni og að það megi rekja árekstur til þess að ökumaður B hafi ekið of hratt og ekki gætt þess að hafa nægilegt bil milli bifreiða, sbr. fyrirmæli 3. mgr. 14. gr. umferðarlaga nr. 50/1987. Einnig vísar V til dóms í máli Hæstaréttar í máli nr. 89/1976.

V2 telur að M sem ökumaður bifreiðar A hafi ekki sinnt biðskyldu skv. 2. mgr. 25. gr. umferðarlaga og ekið þannig í veg fyrir ökumann bifreiðar B.

Álit.

Af skýrslum ökumanna í málinu má ráða að nokkur ágreiningur er á milli þeirra um atvik áður en árekstur varð. Ljóst er þó að M, sem ökumaður bifreiðar A, ók frá biðskyldu inn á Þingvallaveg, þar sem bifreið B var ekið. Ljóst er af því að M bar að veita umferð um Þingvallaveg forgang skv. fyrirmælum 2. mgr. 25. gr. umferðarlaga. Þó árekstur hafi ekki orðið við þau gatnamót verður að líta til þess að í gögnum málsins kemur ekki annað fram um hámarkshraða en að hann hafi verið 70 km/klst. Verður, vegna skýrra fyrirmæla um biðskyldu, skv. fyrirnefndu ákvæði umferðarlaga, að leggja sönnunarbyrði á M um að ökumaður bifreiðar B hafi hagað akstri sínum þannig að hann beri sök á árekstrinum. Í gögnum málsins er ekki hægt að fullyrða um óvarlegan akstur ökumanns bifreiðar B og verður ekki af fjarlægð frá gatnamótum, þar sem hámarkshraði er þetta mikill, ályktað að hann hafi ekið óvarlega. Hallann af slíkum sönnunarskorti ber M sem ökumaður bifreiðar A og ber hún því alla sök á árekstrinum fyrir að virða ekki forgang.

Niðurstaða.

Öll sök á ökumann bifreiðar A.

Reykjavík 10. nóvember 2015.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.